

Αναίρεση που άσκησαν στις 29 Μαΐου 2019 οι Silgan Closures GmbH, Silgan Holdings, Inc. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 15 Μαρτίου 2019 στην υπόθεση T-410/18, Silgan Closures GmbH, Silgan Holdings, Inc. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-418/19 P)

(2020/C 103/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Silgan Closures GmbH, Silgan Holdings, Inc. (εκπρόσωποι: H. Wollmann, D. Seeliger, R. Grafunder και V. Weiss, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δέκατο τμήμα) με διάταξη της 29ης Ιανουαρίου 2020 απέρριψε την αίτηση αναίρεσως ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και ως εν μέρει προδήλως αβάσιμη και έκρινε ότι οι ανααιρεσείουσες φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) στις 12 Αυγούστου 2019 — flightright GmbH κατά Iberia LAE SA Operadora Unipersonal

(Υπόθεση C-606/19)

(2020/C 103/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: flightright GmbH

Εναγόμενη: Iberia LAE SA Operadora Unipersonal

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (έβδομο τμήμα), με διάταξη της 13ης Φεβρουαρίου 2020, αποφάνθηκε ότι το άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽¹⁾, έχει την έννοια ότι «τόπος εκπλήρωσεως της παροχής», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής –σε περίπτωση αεροπορικού ταξιδιού για το οποίο υπάρχει επιβεβαιωμένη ενιαία κράτηση για τη συνολική διαδρομή και το οποίο αποτελείται από πλείονες επιμέρους πτήσεις–, μπορεί να είναι ο τόπος αναχωρήσεως της πρώτης πτήσεως, οσάκις η μεταφορά με τις επιμέρους αυτές πτήσεις εκτελείται από δύο διαφορετικούς αερομεταφορείς, η δε αγωγή αποζημιώσεως, η οποία ασκείται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91⁽²⁾, έχει ως βάση την ακύρωση της τελευταίας επιμέρους πτήσεως και στρέφεται κατά του αερομεταφορέα που όφειλε να την εκτελέσει.

⁽¹⁾ ΕΕ 2012, L 351, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2004, L 46, σ. 1.